

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det er bestemt også et element i arbejdet at sørge for at indrette de offentlige arbejdspladser så attraktivt og så godt, at det ikke bliver et selvstændigt problem, at folk slides ned eller ikke har lyst til at søge dem. Det er en integreret del af den her diskussion.

Men Enhedslisten er bare nødt til at acceptere, at der ikke kan gives nogen garanti for, at fordi man laver et regnestykke, der viser, at der alt andet lige skal bruges 110.000 flere ansatte om føje år, er de også til stede. Man kan desværre næsten give den modsatte garanti, så derfor er vi nødt til at gå ind i en diskussion om: Hvordan har vi indrettet den offentlige sektor på de indre linjer? Hvor har vi gjort det svært for os selv, og hvor har vi gjort det svært for dem, der er ansat i sektoren? Det er det, der er dagsordenen, og vi konkluderer ikke noget i dag, for processen starter sådan set først kl. 9.00 i morgen i Århus.

Line Barfod (EL):

Ministeren siger selv, at vi kan gøre noget inden for hjemmeplejen. Ja, selvfølgelig kan der flyttes lidt rundt på alt det, der er blevet pålagt administrationen, fordi regeringen har krævet alle disse kontrolmekanismer og minuttyranni. Men det helt afgørende er jo, at vi anerkender, at der er brug for flere hænder ude hos de ældre, så vi får stoppet nedslidningen.

Hvis hjemmehjælperne ikke skulle løbe så hurtigt, ville der ikke være så mange af dem, der er nødt til at forlade faget på grund af nedslidning, og kan ministeren slet ikke overveje, at det er en god vej at gå, hvis man gerne vil sikre, at der er de flere hænder, der er brug for? At man nu flytter ansvaret over på den enkelte, så det er den enkelte, der skal købe tilkøbsydelse, ændrer jo ikke ved antallet af de hænder, der er brug for, det ændrer kun ved, om hænderne er offentligt ansatte eller privat ansatte.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det sidste tror jeg heller ikke jeg har sagt, men jeg er helt enig i, at det handler om at skabe nogle gode arbejdspladser, så den enkelte hjemmehjælper oplever sin arbejdssituation som rimelig. Men at sige, at regeringen er den store skurk, fordi vi har forsøgt at skabe noget gennemsigtighed i ressourceforbruget i hjemmeplejen, synes jeg er helt urimeligt.

Når man f.eks. i nogle kommuner bruger moderne teknologi som håndholdte computere eller andet, er det noget af det, fru Line Barfod vil kalde minuttyranni, og at det hele smager af, og hvad ved jeg. Men det har jo sådan set vist sig at være et hjælpeværktøj, som rigtigt anvendt gør, at man på en og samme tid kan få mere ansigt til ansigt-tid og føle sig mindre stresset, og det er da sådan nogle veje, vi skal være parate til at gå ad. Vi skal passe på, at vi ikke kommer til at bruge nogle ord på en sådan måde, at de bare bliver nogle prædikater, der stopper udviklingen.

Line Barfod (EL):

Jeg snakker ikke om håndholdte computere. Jeg snakker om, at man laver skemaer, hvor der står, at der er 4 minutter til at skifte dynebetræk, og der er 5 minutter til at gå ned med skraldespanden osv., frem for at sige, at det er de ansatte og de ældre, der selv skal tilrettelægge, hvordan arbejdet skal udføres.

Det eneste formål med at afsætte alle de minutter må jo være, at man skal kunne måle og veje forskellige leverandører. Hvis det handler om at give omsorg, og at man også skal kunne have tillid til de offentligt ansatte, skal der selvfølgelig være noget tilsyn – det er jeg enig i – men grundlæggende skal man have tillid til, at de offentligt ansatte faktisk gerne vil levere et godt stykke arbejde, og så skal arbejdet jo organiseres på en helt anden måde.

Så vil jeg stadig gerne have svar på: Selv om man siger, at folk skal tage mere ansvar selv, og at der skal ses på, hvor meget det offentlige skal levere, ændrer det vel ikke på, hvor mange hænder vi har brug for? Det afgørende i spørgsmålet om antallet af hænder er ikke, om folk er privat eller offentligt ansat. Det har kun noget at gøre med, om vi har et fælles ansvar, eller om de, der har råd, skal kunne købe sig til den hjælp, de har brug for.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig i, at der skal findes en balance mellem kontrol og tillid – for nu at stille det meget firkantet op – og jeg er sådan set også glad for, at fru Line Barfod ikke bare siger, at det hele skal ligge i den ene kurv, men at der skal findes et balancepunkt.

Hvis Enhedslisten kan nå frem til at have større tillid til, at folk kan administrere det frie valg, så man kan bruge private aktører, uden at de skal bindes ind i alle mulige kontrolmekanis-